

Lagrådsremiss

En begränsningsregel för förmögenhetsskatten

Regeringen överlämnar denna remiss till Lagrådet.

Stockholm den 15 januari 2004

Bosse Ringholm

Hases Per Sjöblom
(Finansdepartementet)

Lagrådsremissens huvudsakliga innehåll

I lagrådsremissen föreslås en begränsningsregel för förmögenhetsskatten. Regeln innebär att den som tillgodoräknats skattereduktion för fastighetsskatt och som betalar förmögenhetsskatt för sin permanentbostad skall kunna tillgodoräknas skattereduktion även för förmögenhetsskatten. Detsamma skall gälla den som betalar förmögenhetsskatt och som sambeskattas med någon som tillgodoräknats skattereduktion för fastighetsskatt.

Förhållandet mellan tillgodoräknad skattereduktion för fastighetsskatt och den fastighetsskatt som påförts för permanentbostaden avgör hur stor reduktion som skall tillgodoräknas för förmögenhetsskatten. Om skattereduktionen för fastighetsskatt t.ex. utgör en tredjedel av fastighetsskatten, skall skattereduktionen för förmögenhetsskatt uppgå till ett belopp som motsvarar en tredjedel av den förmögenhetsskatt som hänförs till permanentbostaden. Reglerna föreslås träda i kraft den 1 april 2004 och tillämpas första gången i fråga om slutlig skatt enligt 2004 års taxering.

Innehållsförteckning

1	Beslut.....	3
2	Lagtext.....	4
2.1	Förslag till lag om skattereduktion för förmögenhetsskatt	4
2.2	Förslag till lag om ändring i skattebetalningslagen (1997:483).....	6
3	Ärendet och dess beredning.....	7
4	Gällande rätt	7
4.1	Bestämmelserna om fastighetsskatt	7
4.2	Bestämmelserna om förmögenhetsskatt	8
5	Överväganden och förslag.....	9
5.1	Allmänna utgångspunkter	9
5.2	Skattereduktionens utformning.....	11
5.3	Övriga frågor.....	16
6	Konsekvenser för de offentliga finanserna.....	16
7	Författningskommentar	17
7.1	Förslaget till lag om skattereduktion för förmögenhets- skatt	17
7.2	Förslaget till lag om ändring i skattebetalningslagen (1997:483).....	19
	Bilaga 1 Lagförslag i promemorian om en begränsningsregel för förmögenhetsskatten.....	20
	Bilaga 2 Förteckning över remissinstanser som yttrat sig över promemorian om en begränsningsregel för förmögenhetsskatten.....	24

1 Beslut

Regeringen har beslutat att inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om skattereduktion för förmögenhetsskatt, och
2. lag om ändring i skattebetalningslagen (1997:483).

2 Lagtext

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag om skattereduktion för förmögenhetsskatt

Härigenom föreskrivs följande.

Vem som omfattas av lagen

1 § Den som är skattskyldig för förmögenhetsskatt och som tillgodoräknats skattereduktion enligt bestämmelserna i lagen (2001:906) om skattereduktion för fastighetsskatt skall under de förutsättningar och i den omfattning som anges i denna lag för samma år tillgodoräknas skattereduktion för förmögenhetsskatt. Detsamma gäller den som enligt 21 § lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt sambeskattas med någon som tillgodoräknats skattereduktion för fastighetsskatt.

Definitioner

2 § Med reduktionsfastighet avses reduktionsfastighet enligt bestämmelserna i lagen (2001:906) om skattereduktion för fastighetsskatt.

Som reduktionsfastighet enligt denna lag räknas enbart den del av fastigheten som är skattepliktig enligt bestämmelserna i lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt.

Om reduktionsfastigheten ägs även av delägare som inte sambeskattas med den skattskyldige enligt 21 § lagen om statlig förmögenhetsskatt, skall som reduktionsfastighet enligt denna lag räknas enbart den del av fastigheten som ägs av den skattskyldige.

Skattereduktionens storlek

3 § Skattereduktion skall tillgodoräknas den skattskyldige med ett belopp som motsvarar den förmögenhetsskatt som påförts honom enligt bestämmelserna i lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt (*underlaget för skattereduktion*) multiplicerad med kvoten mellan den skattereduktion som tillgodoräknats honom för fastighetsskatt och den fastighetsskatt som påförts honom för reduktionsfastigheten enligt bestämmelserna i lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt.

Om den skattskyldige utöver reduktionsfastigheten äger andra tillgångar som är skattepliktiga enligt bestämmelserna i lagen om statlig förmögenhetsskatt, utgörs underlaget för skattereduktion av ett belopp som motsvarar den förmögenhetsskatt som påförts honom multiplicerad med kvoten mellan reduktionsfastighetens taxeringsvärde och det

sammanlagda värdet av hans skattepliktiga tillgångar såsom de tagits upp vid beräkningen av den skattepliktiga förmögenheten.

4 § Om förmögenhetsskatten har satts ned enligt bestämmelserna i lagen (1997:324) om begränsning av skatt, skall vid tillämpning av 3 § skattereduktionen beräknas på förmögenhetsskatten efter nedsättningen.

5 § För personer som sambeskattas enligt 21 § lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt beräknas skattereduktionen gemensamt och fördelas i förhållande till deras skattepliktiga förmögenheter.

Förfarandet

6 § I fråga om skattereduktion för förmögenhetsskatt tillämpas vad som gäller om debitering av slutlig skatt enligt skattebetalningslagen (1997:483).

7 § Skattereduktion för förmögenhetsskatt räknas av mot statlig förmögenhetsskatt.

Skattereduktionen skall inte beaktas vid beräkning av skattebeloppet enligt 4 § lagen (1997:324) om begränsning av skatt.

Denna lag träder i kraft den 1 april 2004 och tillämpas första gången i fråga om slutlig skatt enligt 2004 års taxering.

2.2 Förslag till lag om ändring i skattebetalningslagen (1997:483)

Härigenom föreskrivs att 11 kap. 9 § skattebetalningslagen (1997:483) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

11 kap.

9 §¹

Skatteverket fattar varje år beslut om skattens storlek enligt den årliga taxeringen (*grundläggande beslut om slutlig skatt*). Slutlig skatt kan bestämmas också genom omprövningsbeslut och till följd av beslut av domstol.

Med slutlig skatt avses summan av skatter och avgifter enligt 10 § minskad med skattereduktion enligt följande ordning

1. lagen (2000:1006) om skattereduktion på förvärvsinkomster vid 2002 och 2003 års taxeringar,

2. lagen (2003:821) om särskild skattereduktion vid 2005 års taxering,

3. lagen (2001:906) om skattereduktion för fastighetsskatt,

4. lagen (2000:1380) om skattereduktion för utgifter för vissa anslutningar för tele- och datakommunikation,

5. lagen (2003:1204) om skattereduktion för vissa miljöförbättrande installationer i småhus, *och*

6. 65 kap. 9–12 §§ inkomstskattelagen (1999:1229).

5. lagen (2003:1204) om skattereduktion för vissa miljöförbättrande installationer i småhus,

6. 65 kap. 9–12 §§ inkomstskattelagen (1999:1229), *och*

7. lagen (2004:000) om skattereduktion för förmögenhetsskatt.

Denna lag träder i kraft den 1 april 2004 och tillämpas första gången i fråga om slutlig skatt enligt 2004 års taxering.

¹ Senaste lydelse 2003:1205.

3 Ärendet och dess beredning

Den 19 juni 2002 beslutade regeringen att tillkalla en kommitté med parlamentarisk sammansättning för att se över och utvärdera bl.a. förmögenhetsskatten (dir. 2002:87). Kommittén har antagit namnet Egendomsskattekommittén. Som en särskild fråga i kommittédirektiven angav regeringen att kommittén skulle undersöka behovet av åtgärder för att begränsa antalet småhusägare som på grund av stigande taxeringsvärden kan bli skyldiga att betala förmögenhetsskatt. Egendomsskattekommittén kommer att presentera sina förslag under våren 2004. Kommitténs förslag kommer att kunna tillämpas tidigast vid 2005 års taxering. I budgetpropositionen för 2004 (avsnitt 8.3.4) anfördes att det var angeläget att frågan om vissa fastighetsägares förmögenhetsbeskattning skulle få sin lösning redan inför 2004 års taxering och att regeringen därför avsåg att snarast initiera ett arbete inom Finansdepartementet för att ta fram ett förslag till en begränsningsregel för förmögenhetsskatten.

Frågan har utretts inom Finansdepartementet och en promemoria med förslag till en begränsningsregel för förmögenhetsskatten har utarbetats. Promemorian har remissbehandlats. Promemorians lagförslag finns i *bilaga 1* och en förteckning över remissinstanserna i *bilaga 2*. En sammanställning av remissvaren finns tillgänglig i lagstiftningsärendet (dnr Fi2003/5547). I det följande tar regeringen upp promemorians förslag.

4 Gällande rätt

4.1 Bestämmelserna om fastighetsskatt

Regler om fastighetsskatt finns i lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt (FSL). Reglerna bygger på fastighetstaxeringslagens (1979:1152) indelningar och begrepp. För småhus gäller att fastighetsskatt utgår med 1,0 procent av taxeringsvärdet. Riksdagen har under hösten 2003 beslutat att det från och med 2004 års taxering skall finnas en s.k. dämpningsregel för att dämpa uttaget av fastighetsskatt vid höjda taxeringsvärden. Regeln, som finns i 2 a § FSL, innebär att om taxeringsvärdet höjts vid en fastighetstaxering, skall höjningen inte omedelbart slå igenom på uttaget av fastighetsskatt. Höjningen skall fördelas lika mellan de år som återstår fram till nästa allmänna eller förenklade fastighetstaxering. I stället för taxeringsvärdet skall underlaget för fastighetsskatt utgöras av det dämpade värdet (prop. 2003/04:19, bet. 2003/04:SkU11, rskr. 2003/04:119, SFS 2003:1203).

Nyproducerade småhus är fria från fastighetsskatt de fem första åren och för de därpå följande fem åren betalas halv fastighetsskatt.

Från och med 2002 års taxering finns det en begränsningsregel när det gäller uttaget av fastighetsskatt på småhus. Regeln finns i lagen (2001:906) om skattereduktion för fastighetsskatt (prop. 2001/02:3, bet. 2001/02:SkU3, rskr. 2001/02:59). Skattereduktion enligt begränsningsregeln kan – under vissa förutsättningar – tillgodoföras den som ägt en fastighet och varit bosatt där hela året före taxeringsåret om fastigheten utgörs av en småhusenhet eller av ett småhus som är inrättat till bostad åt högst två familjer med tillhörande tomtmark på en lantbruksenhet (*reduktionsfastigheten*). Fastighetsskatt för fritidshus ger inte rätt till reduktion.

Fastighetsskatten efter skattereduktionen skall i princip inte överstiga fem procent av hushållets sammanlagda inkomster. Skattereduktionens storlek beräknas med hjälp av ett *avräkningsunderlag* och ett *spärrbelopp*. Avgörande för rätten till skattereduktion är hushållets sammanlagda inkomster och förmögenheter och inte enbart fastighetsägarens. Personer som sambeskattas enligt lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt anses ingå i samma hushåll.

Avräkningsunderlaget är lika med den skattskyldiges fastighetsskatt för reduktionsfastigheten, dock högst 30 000 kr. Spärrbeloppet är fem procent av summan av den skattskyldiges beskattningsbara förvärvsinkomst, överskott i inkomstslaget kapital och 15 procent av den beskattningsbara förmögenheten minskad med reduktionsfastighetens taxeringsvärde, dock högst tre miljoner kr. Om avräkningsunderlaget överstiger spärrbeloppet medges skattereduktion med mellanskillnaden.

Konstruktionen med ett tak för avräkningsunderlaget innebär dels att en fastighetsägare aldrig kan medges skattereduktion för fastighetsskatt som hänför sig till den del av taxeringsvärdet som överstiger tre miljoner kr, dels att skattereduktion inte kan medges om hushållsinkomsten – häri inbegripet förmögenhetens inverkan på inkomsten – överstiger 600 000 kr.

4.2 Bestämmelserna om förmögenhetsskatt

Regler om beskattning av förmögenhet finns i lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt. För fysiska personer och dödsbon tas förmögenhetsskatt ut med 1,5 procent av den beskattningsbara förmögenheten.

De skattepliktiga tillgångarna finns angivna i en uttömmande uppräkningslista. Tillgångar som inte ingår i uppräkningslistan är skattefria. Särskilda värderingsregler finns för olika slag av tillgångar. Fastighet i Sverige tas upp till taxeringsvärdet.

Skillnaden mellan den skattskyldiges tillgångar och skulder utgör den skattepliktiga förmögenheten. Skulder hänförliga till icke skattepliktiga tillgångar får normalt inte dras av.

Makar som levt tillsammans under beskattningsåret, sambor som tidigare varit gifta med varandra eller som har eller har haft barn tillsammans samt föräldrar och deras hemmavarande barn under 18 år sambeskattas.

Skatten beräknas på den beskattningsbara förmögenheten. Den beskattningsbara förmögenheten är den del av den skattepliktiga

förmögenheten som överstiger ett fribelopp. Fr.o.m. 2003 års taxering uppgår fribeloppen till 1 500 000 kr för fysiska personer och dödsbon och 2 000 000 kr för sambeskattade par.

Enligt lagen (1997:324) om begränsning av skatt (LBS) sätts ett tak för uttaget av statlig inkomstskatt och förmögenhetsskatt i vissa fall. Bestämmelserna innebär att det sammanlagda beloppet av statlig inkomstskatt, kommunal inkomstskatt och förmögenhetsskatt (skattebeloppet) jämförs med ett spärrbelopp som utgör 60 procent av summan av den skattskyldiges beskattningsbara förvärvsinkomst och inkomst av kapital. Om skattebeloppet är högre än spärrbeloppet sätts förmögenhetsskatten och den statliga inkomstskatten ned med överskjutande belopp. Förmögenhetsskatten får dock inte sättas ned så att skatten blir lägre än skatten på 50 procent av den skattskyldiges beskattningsbara förmögenhet. Det innebär att reglerna i LBS maximalt kan leda till en nedsättning av förmögenhetsskatten till skatten på halva förmögenheten och av hela den statliga inkomstskatten.

5 Överväganden och förslag

5.1 Allmänna utgångspunkter

Regeringens förslag: Den som tillgodoräknats skattereduktion för fastighetsskatt och som betalar förmögenhetsskatt för sin permanentbostad skall också kunna tillgodoräknas skattereduktion för förmögenhetsskatt. Detsamma skall gälla den som betalar förmögenhetsskatt och som sambeskattas med en person som tillgodoräknats skattereduktion för fastighetsskatt.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: En övervägande del av remissinstanserna tillstyrker eller har inget att erinra mot promemorians förslag. Ett flertal remissinstanser menar att förslaget bör betraktas som en övergångslösning i avvaktan på att Egendomsskattekommittén lämnar sina förslag. Några remissinstanser, däribland *Boverket* och *Fastighetsägarna Sverige*, anser att förmögenhetsskatten i stället borde avskaffas. *Boverket* och *Vaxholms kommun* föreslår som en alternativ lösning att fastigheter undantas från förmögenhetsbeskattningen. Några remissinstanser, däribland *Riksskatteverket*, påtalar att skattesystemet kommer att kompliceras ytterligare med de föreslagna reglerna. *Svenska kommunförbundet* anser att skattereduktion för förmögenhetsskatt bör kunna komma i fråga även för nyproducerade småhus. *Lantbrukarnas Riksförbund* och *Vaxholms kommun* har synpunkter på utformningen av begränsningsregeln för fastighetsskatten. *SBC Bostadsrättscentrum* anser att reglerna även bör gälla för bostadsrättsinnehavare.

Skälen för regeringens förslag: Vid 2003 års taxering var det sammanlagt ca 120 000 skattskyldiga som medgavs skattereduktion för fastighetsskatt. Av dessa var det ca 20 000 skattskyldiga som också

betalade förmögenhetsskatt. Kombinationen av fastighetsskatt och förmögenhetsskatt leder i vissa fall till att skatten på boendet blir hög. Detta kan utgöra ett problem för hushåll med låga eller normala inkomster som varit bosatta en längre tid i områden där fastighetspriserna och taxeringsvärdena stigit kraftigt. Det finns därför ett behov av att införa en begränsningsregel för förmögenhetsskatten som innebär att förmögenhetsskatten på permanentbostaden under vissa förutsättningar kan reduceras.

Några remissinstanser har framfört synpunkten att man i stället för att införa en begränsningsregel borde avskaffa förmögenhetsskatten eller höja fribeloppen eller att man helt och hållet borde undanta fastigheter från förmögenhetsbeskattningen. Syftet med den nu föreslagna begränsningsregeln är i första hand att begränsa förmögenhetsskatten för ägare till fastigheter som ägts under lång tid och som ligger i attraktiva områden där taxeringsvärdena och därmed fastighetsskatten och förmögenhetsskatten stigit kraftigt. Frågan om förmögenhetsskattens framtida utformning är föremål för Egendomsskattekommitténs överväganden. Det förslag som nu läggs fram är en lösning i avvaktan på kommitténs förslag.

Några remissinstanser har påtalat att skattesystemet kommer att kompliceras ytterligare med den föreslagna begränsningsregeln. Enligt regeringens bedömning finns det starka skäl för att lindra de problem som förmögenhetsskatten kan medföra för vissa hushåll. Dessa skäl är så starka att den ökade komplexiteten får accepteras.

Ett par remissinstanser har haft synpunkter på utformningen av begränsningsregeln för fastighetsskatt. Det är dock inom ramen för detta lagstiftningsarbete inte möjligt att föreslå några ändringar när det gäller denna regel. Begränsningsregeln för fastighetsskatten är dessutom föremål för Egendomsskattekommitténs överväganden.

Utgångspunkten för en begränsningsregel för förmögenhetsskatten är att regeln skall omfatta de skattskyldiga som i dag omfattas av begränsningsregeln för fastighetsskatt och som betalar förmögenhetsskatt som kan hänföras till det småhus som är hushållets permanenta bostad. En konsekvens av detta är att skattskyldiga vars hushållsinkomst överstiger 600 000 kr inte kommer att omfattas av de nya reglerna. En annan konsekvens är att den som äger ett nyproducerat småhus och som därför inte betalar någon fastighetsskatt inte heller kommer att kunna tillgodoräknas skattereduktion för den förmögenhetsskatt som hänför sig till småhuset. Detta är en rimlig effekt eftersom de aktuella reglerna i första hand tar sikte på de ägare som bott länge i sina hus. De som nyligen har förvärvat ett hus har på ett annat sätt kunnat överblicka de ekonomiska konsekvenserna av förvärvet.

Fastighetsskatt betalas av ägaren till en fastighet. Som en följd härav kan skattereduktion för fastighetsskatt enbart tillgodoräknas ägaren till en fastighet. Förmögenhetsbeskattningen har en annan konstruktion. Sker sambeskattnings av t.ex. makar fördelas skatten på makarna efter förhållandet mellan deras skattepliktiga förmögenheter. Mot den bakgrunden är det rimligt att de nya reglerna om begränsning av förmögenhetsskatten även omfattar personer som är sambeskattade med en skattskyldig som tillgodoräknats skattereduktion för fastighetsskatt. Detta berörs vidare i avsnitt 5.2.

En begränsningsregel för förmögenhetsskatten kan utformas antingen som en regel om skattereduktion eller som en värderingsregel i lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt (SFL). Begränsningsregeln för fastighetsskatten är utformad som en skattereduktion. I det fallet beräknas fastighetsskatten enligt reglerna i lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt. Begränsningen av skatteuttaget åstadkoms genom att den skattskyldige tillgodoräknas en viss skattereduktion som sammantaget medför den avsedda lättningen i skatteuttaget. Övervägande skäl talar för att även begränsningsregeln för förmögenhetsskatten bör vara utformad som en skattereduktion. Det innebär att SFL inte behöver ändras. De aktuella skattskyldiga blir taxerade för förmögenhet och påförs förmögenhetsskatt enligt gällande regler i SFL. Begränsningen av skatten åstadkoms i stället genom en särskild lagstiftning om en skattereduktion för förmögenhetsskatten.

En skattereduktionsregel för förmögenhetsskatten kan i sin tur utformas på olika sätt. Ett sätt är att infoga regeln i lagen (2001:906) om skattereduktion för fastighetsskatt genom att låta avräkningsunderlaget ökas med den del av förmögenhetsskatten som hänförs till permanentbostaden. En sådan konstruktion skulle innebära att den vars avräkningsunderlag redan på grund av fastighetsskatten uppgår till 30 000 kr inte skulle kunna få någon skattereduktion för förmögenhetsskatten. Det är emellertid inte aktuellt att öka det maximala avräkningsunderlaget, eftersom det skulle innebära att antalet skattskyldiga som skulle få skattereduktion för fastighetsskatt skulle öka. En bättre metod är därför att behålla reglerna om skattereduktion för fastighetsskatt oförändrade. I stället föreslås att en ny fristående lag om skattereduktion för förmögenhetsskatt tillskapas. I det följande presenteras ett sådant förslag.

5.2 Skattereduktionens utformning

Regeringens förslag: Förhållandet mellan tillgodoräknad skattereduktion för fastighetsskatt och den fastighetsskatt som påförts för permanentbostaden avgör hur stor reduktion som skall tillgodoräknas för förmögenhetsskatten. Om skattereduktionen för fastighetsskatt t.ex. utgör en tredjedel av fastighetsskatten, skall skattereduktionen uppgå till ett belopp som motsvarar en tredjedel av den förmögenhetsskatt som hänförs till permanentbostaden.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Flera remissinstanser har påpekat att det för den skattskyldige kan bli svårt att på egen hand beräkna skattereduktionen för förmögenhetsskatt.

Skälen för regeringens förslag

Skattereduktionens storlek

I budgetpropositionen för 2004 anges att begränsningen av förmögenhetsskatten skall utgå från den förmögenhetsskatt som hänförs till den permanenta bostaden. Med den permanenta bostaden avses här den s.k. reduktionsfastigheten enligt lagen (2001:906) om skattereduktion för fastighetsskatt. Om den skattskyldige inte har några andra skattepliktiga tillgångar än reduktionsfastigheten och inte heller några skulder bör i detta fall hela förmögenhetsskatten vara utgångspunkt för skattereduktionen.

Den fråga som då uppkommer är om skattereduktionen för förmögenhetsskatt alltid skall vara lika stor oavsett hur stor skattereduktionen för fastighetsskatt har varit i förhållande till den fastighetsskatt som hänförs till reduktionsfastigheten. Frågan kan också ställas på följande sätt. Antag att en skattskyldig äger en fastighet vars taxeringsvärde uppgår till 2 miljoner kr. Avräkningsunderlaget uppgår alltså till 20 000 kr. Om den skattskyldiges spärrbelopp uppgår till 10 000 kr kommer skattereduktionen för fastighetsskatt att bli $(20\,000 - 10\,000 =)$ 10 000 kr. Om spärrbeloppet i stället uppgår till 15 000 kr kommer skattereduktionen att bli 5 000 kr. Frågan är om skattereduktionen för förmögenhetsskatt skall vara densamma i dessa båda fall eller om den på något sätt skall relateras till de förhållanden som lett till att skattereduktionen – trots att fastighetens taxeringsvärde är detsamma – blir olika stor.

Enligt regeringens mening kan den vars förhållanden är sådana att han eller hon har fått en större skattereduktion för fastighetsskatten än någon annan vars fastighet har samma taxeringsvärde också anses vara i behov av en större reduktion av förmögenhetsskatten. Reglerna bör därför utformas på så sätt att beräkningen av skattereduktionen för förmögenhetsskatt skall ske utifrån hur stor andel av fastighetsskatten som skattereduktionen utgör. Närmare bestämt bör man utgå från förhållandet mellan tillgodoräknad skattereduktion för fastighetsskatt och den fastighetsskatt som påförts den skattskyldige för reduktionsfastigheten. Denna andel multipliceras med förmögenhetsskatten och resultatet utgör den skattereduktion som skall tillgodoräknas den skattskyldige. Metoden åskådliggörs i exempel 1.

Exempel 1

En ensamstående skattskyldig bor i ett småhus med 3 miljoner kr i taxeringsvärde. Den skattskyldige har inte någon ytterligare förmögenhet och inte några skulder. Hushållsinkomsten är 200 000 kr. Fastighetsskatten uppgår till 30 000 kr och förmögenhetsskatten till 22 500 kr. Skattereduktionen för fastighetsskatt uppgår till 20 000 kr. Det motsvarar två tredjedelar av den fastighetsskatt som påförts den skattskyldige. Det innebär att förmögenhetsskatten på 22 500 kr skall reduceras med två tredjedelar. Skattereduktionen för förmögenhetsskatt blir alltså 15 000 kr.

Består den skattepliktiga förmögenheten inte enbart av en reduktionsfastighet utan även av andra tillgångar blir det nödvändigt att först beräkna hur stor del av förmögenhetsskatten som kan hänföras till reduktionsfastigheten. Utgångspunkten är ju att endast förmögenhetsskatt

som kan hänföras till det småhus som är den permanenta bostaden skall ge rätt till skattereduktion. Ett sätt – metod A – att beräkna hur stor del av förmögenhetsskatten som hänför sig till reduktionsfastigheten när det även finns andra tillgångar är att multiplicera fastighetens andel av de skattepliktiga tillgångarna med förmögenhetsskatten. Metoden åskådliggörs i exempel 2.

Exempel 2

En ensamstående skattskyldig utan skulder bor i en fastighet med 3 miljoner kr i taxeringsvärde. Han äger dessutom ett fritidshus med 1 miljon kr i taxeringsvärde. Den totala förmögenhetsskatten uppgår till 37 500 kr. Reduktionsfastighetens andel av de skattepliktiga tillgångarna är tre fjärdedelar. Av förmögenhetsskatten om 37 500 kr hänför sig tre fjärdedelar till reduktionsfastigheten, dvs. 28 125 kr.

Av exempel 2 framgår att innehavet av fritidshuset gör att den skattskyldige får tillgodoräkna sig ett högre underlag för skattereduktion än om han inte hade ägt fritidshuset. Om reduktionsfastigheten hade varit enda tillgången i exempel 2 hade förmögenhetsskatten blivit 22 500 kr. Fritidshuset gör alltså att den skattskyldige i exemplet får tillgodoräkna sig 5 625 kr mer i förmögenhetsskatt. Detta visar att den som äger tillgångar utöver reduktionsfastigheten kan få tillgodoräkna sig ett högre underlag för skattereduktion än den som bara äger en reduktionsfastighet med lika högt taxeringsvärde. Denna effekt uppstår på grund av att en del av fribeloppet ”går åt” till de andra tillgångarna. Det blir alltså bara en del av fribeloppet som dras av mot reduktionsfastighetens taxeringsvärde jämfört med om fastigheten hade varit enda tillgång då ju hela fribeloppet hade dragits av mot taxeringsvärdet. Det är en rimlig effekt, eftersom den som har tillgångar utöver reduktionsfastigheten betalar mer förmögenhetsskatt för fastigheten än den som inte har andra tillgångar.

Flera av de skattskyldiga som kan vara aktuella för skattereduktion för förmögenhetsskatt kommer sannolikt att ha skulder. Skattskyldiga med i övrigt lika förutsättningar men där den ene har skulder och de andre är skuldfri betalar naturligtvis olika mycket i förmögenhetsskatt. Detta åskådliggörs i exempel 3.

Exempel 3

En ensamstående skattskyldig bor i en fastighet med 3 miljoner kr i taxeringsvärde. Han äger dessutom ett fritidshus med 1 miljon kr i taxeringsvärde. Skulderna uppgår till 500 000 kr och hushållsinkomsten till 200 000 kr. Fastighetsskatten för reduktionsfastigheten uppgår till 30 000 kr. Den totala förmögenhetsskatten uppgår till 30 000 kr. Av förmögenhetsskatten hänför sig tre fjärdedelar till reduktionsfastigheten, dvs. 22 500 kr. Skattereduktionen för fastighetsskatten uppgår till 20 000 kr. Det motsvarar två tredjedelar av den fastighetsskatt som skulle ha betalats utan reduktion. Det innebär att förmögenhetsskatten som hänför sig till reduktionsfastigheten skall reduceras med två tredjedelar, dvs. 15 000 kr. Om den skattskyldige i stället hade varit skuldfri hade förmögenhetsskatten som hänför sig till reduktionsfastigheten uppgått till 28 125 kr. Förmögenhetsskatten skulle då ha reducerats med två tredjedelar av 28 125 kr, dvs. 18 750 kr.

Av exempel 3 framgår att om omständigheterna i övrigt är lika kommer den som är skuldfri att tillgodoräknas en högre skattereduktion än den som har skulder. Det är en rimlig effekt eftersom skulderna reducerar förmögenhetsskatten. Den som har skulder kan dessutom tillgodoräknas skattereduktion för underskott av kapital om ränteutgifterna överstiger

kapitalintäkterna. Det nu sagda talar för att om man väljer metod A skall någon särskild hänsyn inte tas till skulder.

Om man vill undvika att skattskyldiga med andra tillgångar utöver reduktionsfastigheten får högre skattereduktion än skattskyldiga utan andra tillgångar men där förhållandena i övrigt är lika krävs att man räknar om förmögenhetsskatten som om den skattskyldige endast hade ägt reduktionsfastigheten, metod B. Vid beräkningen av den skatt som hänförs till reduktionsfastigheten skall i sådana fall hela fribeloppet dras av. Ett problem med den här metoden är dock hur man skall hantera det fall den skattskyldige har skulder. Antingen skall samtliga, inga eller endast de skulder som hänförs till fastigheten dras av. Att endast dra av skulderna som hänförs till fastigheten är svårt att hantera av administrativa skäl. Ett enklare sätt är att dra av samtliga skulder från taxeringsvärdet. Nackdelen med en sådan metod är dock att få skattskyldiga skulle vara berättigade till reduktion. Ett tredje sätt är att inte beakta skulderna över huvudtaget, vilket i de flesta fall skulle vara mycket förmånligt för den skattskyldige.

När det gäller frågan hur man skall beräkna hur stor del av förmögenhetsskatten som hänförs till reduktionsfastigheten talar övervägande skäl för att välja metod A. Denna metod innebär visserligen att den som äger tillgångar utöver reduktionsfastigheten kan få tillgodoräkna sig ett högre underlag för skattereduktion än den som bara äger en reduktionsfastighet med lika högt taxeringsvärde. Som sagts ovan är det dock en rimlig effekt, eftersom den som har tillgångar utöver reduktionsfastigheten betalar mer förmögenhetsskatt för fastigheten än den som inte har några andra tillgångar. Denna metod är dessutom att föredra av administrativa skäl.

Enligt begränsningsregeln för fastighetsskatten kan fastighetsägaren inte medges skattereduktion för den del av fastighetsskatten som beräknats på ett taxeringsvärde över 3 miljoner kr. Genom att låta förhållandet mellan tillgodoräknad skattereduktion för fastighetsskatt och den fastighetsskatt den skattskyldige påförts för reduktionsfastigheten styra reduktionen för förmögenhetsskatten behövs det inte något särskilt tak för skattereduktion för förmögenhetsskatt. Den skattskyldige kommer i princip att få betala full förmögenhetsskatt för den del av taxeringsvärdet som överstiger 3 miljoner kr.

Sammanfattningsvis föreslås att skattereduktion för förmögenhetsskatt skall beräknas på följande sätt. Består den skattepliktiga förmögenheten inte enbart av en reduktionsfastighet utan även av andra tillgångar måste man beräkna hur stor del av förmögenhetsskatten som kan hänföras till reduktionsfastigheten. Detta sker genom att fastighetens andel av de skattepliktiga tillgångarna multipliceras med förmögenhetsskatten. Den förmögenhetsskatt som hänförs till reduktionsfastigheten multipliceras härafter med kvoten mellan tillgodoräknad skattereduktion för fastighetsskatt och den fastighetsskatt den skattskyldige påförts för reduktionsfastigheten. Resultatet utgör den skattereduktion som skall tillgodoräknas den skattskyldige. Det betyder att om skattereduktion för fastighetsskatt t.ex. utgör en tredjedel av fastighetsskatten, skall skattereduktion för förmögenhetsskatt uppgå till ett belopp som motsvarar en tredjedel av den förmögenhetsskatt som hänförs till reduktionsfastigheten. Eftersom

skulderna har beaktats när förmögenhetsskatten beräknats behöver härutöver ingen särskild hänsyn tas till dem.

Fördelningen av skattereduktionen vid sambeskattning

Den beskattningsbara förmögenheten beräknas gemensamt för de personer som skall sambeskattas. Beskattningsbar förmögenhet är den del av förmögenheten som överstiger fribeloppet och skulderna. Skatten beräknas med hänsyn till denna förmögenhet och fördelas därefter på var och en efter deras respektive skattepliktiga förmögenheter. Mot den bakgrunden bör även skattereduktionen för förmögenhetsskatt beräknas gemensamt för dem som är sambeskattade och fördelas i proportion till deras respektive skattepliktiga förmögenheter. Detta illustreras i exempel 4.

Exempel 4

Ett gift par utan barn bor i en fastighet med 3 miljoner kr i taxeringsvärde. Kvinnan äger hela fastigheten och har skulder om 2 miljoner kr. Mannen äger ett fritidshus med 2 miljoner kr i taxeringsvärde men har inga skulder. Hushållsinkomsten är 400 000 kr. Fastighetsskatten för reduktionsfastigheten uppgår till 30 000 kr och den totala förmögenhetsskatten till 15 000 kr. Av förmögenhetsskatten betalar kvinnan 5 000 kr och mannen 10 000 kr. Av förmögenhetsskatten på 15 000 kr hänför sig tre femtedelar till reduktionsfastigheten, dvs. 9 000 kr. Skattereduktionen för fastighetsskatt uppgår till 10 000 kr. Det motsvarar en tredjedel av den fastighetsskatt som påförts den skattskyldige. Det innebär att förmögenhetsskatten på 9 000 kr skall reduceras med en tredjedel, dvs. 3 000 kr. Fördelas skattereduktionen i proportion till de sambeskattades andel av den skattepliktiga förmögenheten kommer kvinnan att tillgodoräknas skattereduktion för förmögenhetsskatten med 1 000 kr och mannen med 2 000 kr.

Förhållandet mellan lagen (1997:324) om begränsning av skatt och reglerna om skattereduktion för förmögenhetsskatt

Enligt lagen (1997:323) om begränsning av skatt (LBS) skall skattebeloppet beräknas utan hänsyn till om den skattskyldige har rätt till skattereduktion för underskott av kapital, allmän pensionsavgift, fackföreningsavgift eller för avgift till erkänd arbetslöshetskassa. Dessa skattereduktioner påverkar alltså inte skattebeloppets storlek och därmed inte heller rätten till skattereduktion enligt LBS. Först när skatten satts ned enligt LBS görs nedsättning enligt reglerna för skattereduktion för underskott av kapital m.m. Motsvarande ordning bör gälla för skattereduktionen för förmögenhetsskatt. Detta innebär att man först beräknar nedsättningen enligt LBS och först därefter skattereduktion för förmögenhetsskatt. Skattereduktionen för förmögenhetsskatt bör beräknas på den förmögenhetsskatt som kvarstår efter nedsättning enligt LBS. Med en sådan ordning kan de skattskyldiga som i dag får skattereduktion enligt både LBS och begränsningsregeln för fastighetsskatt inte hamna i ett sämre läge om det införs en begränsningsregel för förmögenhetsskatten. De får behålla dagens nedsättningar och får en möjlighet till ytterligare reduktion av förmögenhetsskatten.

5.3 Övriga frågor

Regeringens förslag: Reglerna om skattereduktion för förmögenhetsskatt skall tillämpas vid debitering av slutlig skatt enligt skattebetalningslagen (1997:483).

De föreslagna reglerna skall träda i kraft den 1 april 2004 och tillämpas första gången i fråga om slutlig skatt enligt 2004 års taxering.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens förutom att det i promemorian föreslogs att skattereduktion för förmögenhetsskatt skall räknas av även mot kommunal och statlig inkomstskatt samt mot statlig fastighetsskatt.

Remissinstanserna: *Riksskatteverket* anser att skattereduktionen endast skall räknas av mot förmögenhetsskatten.

Skälen för regeringens förslag: Skattereduktionen bör i likhet med andra skattereduktioner tillgodoräknas den skattskyldige vid debitering av slutlig skatt enligt skattebetalningslagen (1997:483) och förfarandereglererna i den lagen bör bli tillämpliga. Vidare bör skattereduktionen tillgodoräknas den skattskyldige efter annan reduktion. I promemorian föreslogs att skattereduktionen skall räknas av mot kommunal och statlig inkomstskatt samt mot fastighetsskatt och förmögenhetsskatt. Eftersom den här skattereduktionen är den enda reduktion som kan räknas av mot förmögenhetsskatten samt att den endast kan tillgodoräknas skattskyldig som betalar förmögenhetsskatt är det såsom Riksskatteverket påtalat tillräckligt att reduktionen endast räknas av mot förmögenhetsskatten.

Skattereduktionen kommer att kunna tillgodoräknas den skattskyldige med automatik.

Bestämmelserna föreslås träda i kraft den 1 april 2004 och tillämpas första gången i fråga om slutlig skatt enligt 2004 års taxering. Det är alltså fråga om retroaktiv lagstiftning till den skattskyldiges fördel.

6 Konsekvenser för de offentliga finanserna

De offentligfinansiella effekterna av förslaget består dels av det skattebortfall som skattereduktionen medför, dels av administrativa kostnader för Skatteverket.

Enligt beräkningar utförda inom Finansdepartementet innebär förslaget att ca 20 000 personer kommer att tillgodoräknas skattereduktion för förmögenhetsskatt. Det varaktiga skattebortfallet beräknas uppgå till ca 60 miljoner kr per år. Skattebortfallet har redan beaktats i statsbudgeten för de närmaste åren.

Därtill kommer de administrativa kostnaderna som förslaget medför. Skatteverket har uppskattat de initiala administrativa kostnaderna till 1–2 miljoner kr. Härefter har den årliga kostnaden uppskattats till 0,5–1 miljon kr. Regeringens bedömning är att dessa ökade kostnader skall finansieras inom Skatteverkets befintliga anslag.

Det kan vidare antas att ett mindre antal ärenden kommer att överklagas till de allmänna förvaltningsdomstolarna och medföra ökade

kostnader för dem. Regeringens bedömning är att dessa ökade kostnader för förvaltningsdomstolarna skall finansieras inom befintliga anslag.

7 Författningskommentar

7.1 Förslaget till lag om skattereduktion för förmögenhetsskatt

1 §

Av paragrafen framgår att reglerna om skattereduktion för förmögenhetsskatt gäller endast för dem som för samma år tillgodoräknats skattereduktion för fastighetsskatt. Detta innebär bl.a. att villkoren när det gäller inkomster och förmögenheter för att omfattas av skattereduktionen för fastighetsskatt också blir avgörande för vilka som kommer att omfattas av reglerna om skattereduktion för förmögenhetsskatt.

Enbart ägare till fastigheter kan tillgodoräknas skattereduktion för fastighetsskatt. Av paragrafen framgår att reglerna om skattereduktion för förmögenhetsskatt även gäller för dem som inte är ägare till en fastighet men som enligt lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt (SFL) är sambeskattade med någon som tillgodoräknats skattereduktion för fastighetsskatt.

2 §

Av paragrafens *första stycke* framgår att med reduktionsfastighet avses reduktionsfastighet enligt bestämmelserna i lagen (2001:906) om skattereduktion för fastighetsskatt. Detta innebär att med reduktionsfastighet avses den fastighet som berättigar till skattereduktion för fastighetsskatt.

Av *andra* och *tredje styckena* framgår att termen reduktionsfastighet enligt denna lag i vissa fall har en snävare betydelse än i lagen om skattereduktion för fastighetsskatt. Reglerna om fastighetsskatt utgår från den indelning av fastigheter som sker enligt fastighetstaxeringslagen (1979:1152). Reglerna om förmögenhetsskatt utgår dock från den indelning av fastigheter som sker enligt inkomstskattelagen (1999:1229). Det förekommer fall där det utgår fastighetsskatt för hela fastigheten men förmögenhetsskatt endast för en del av fastigheten. Detta är exempelvis fallet om en småhusägare använder en större del av sitt småhus i sin näringsverksamhet men ändå är bosatt där. Själva fastigheten blir en förmögenhetsskattefri näringsfastighet. Enligt 3 § SFL utgår dock förmögenhetsskatt för bostadsdelen. I *andra stycket* har därför föreskrivits att som reduktionsfastighet i denna lag räknas enbart den del av fastigheten som är skattepliktig enligt bestämmelserna i SFL.

I lagen om skattereduktion för fastighetsskatt avses med termen reduktionsfastighet hela fastigheten även om denna till viss del ägs av en delägare som inte sambeskattas med den skattskyldige. Avsikten är att endast den förmögenhetsskatt som kan hänföras till den del av

fastigheten som ägs av den skattskyldige skall kunna reduceras. I *tredje stycket* har därför föreskrivits att som reduktionsfastighet enligt denna lag räknas enbart den del av fastigheten som ägs av den skattskyldige.

3 §

Av paragrafen framgår hur skattereduktionen skall beräknas. Ett på visst sätt beräknat underlag för skattereduktion skall multipliceras med kvoten mellan tillgodoräknad skattereduktion för fastighetsskatt och den fastighetsskatt som hänför sig till reduktionsfastigheten.

I *första stycket* regleras den situationen att den skattskyldige inte har några andra skattepliktiga tillgångar än reduktionsfastigheten. I så fall utgör den påförda förmögenhetsskatten underlaget för skattereduktion.

I *andra stycket* beskrivs hur underlaget skall beräknas om den skattskyldige även har andra skattepliktiga tillgångar än reduktionsfastigheten. I så fall utgörs underlaget för skattereduktion endast av den del av förmögenhetsskatten som hänför sig till reduktionsfastigheten. Detta belopp beräknas genom att den påförda förmögenhetsskatten multipliceras med kvoten mellan reduktionsfastighetens taxeringsvärde och de skattepliktiga tillgångarnas sammanlagda värde. Om t.ex. taxeringsvärdet är 2 miljoner kr och de skattepliktiga tillgångarnas sammanlagda värde är 3 miljoner kr är kvoten två tredjedelar.

4 §

Av paragrafen framgår att nedsättning av förmögenhetsskatten enligt lagen (1997:324) om begränsning av skatt beräknas först och därefter läggs den nedsatta förmögenhetsskatten till grund för beräkningen av skattereduktion för förmögenhetsskatt.

5 §

I paragrafen anges hur skattereduktionen skall beräknas och fördelas vid sambeskattning.

6 §

I paragrafen anges att i fråga om skattereduktion för förmögenhetsskatt tillämpas vad som gäller om debitering av slutlig skatt enligt skattebetalningslagen (1997:483). Det innebär bl.a. att skattebetalningslagens regler om omprövning i 21 kap. och om överklagande i 22 kap. skall tillämpas på ärenden och mål om skattereduktion för förmögenhetsskatt.

7 §§

I paragrafen anges hur skattereduktionen skall utföras.

Övergångsbestämmelser

Lagen föreslås träda i kraft den 1 april 2004 och tillämpas första gången i fråga om slutlig skatt enligt 2004 års taxering. Formuleringen innebär att reglerna ges retroaktiv tillämpning.

7.2 Förslaget till lag om ändring i skattebetalningslagen
(1997:483)

11 kap.

9 §

Skattereduktion för förmögenhetsskatt enligt den nya lagen har tagits in i en ny punkt, punkt 7.

Lagförslag i promemorian om en begränsningsregel för förmögenhetsskatten

Bilaga 1

Förslag till lag om skattereduktion för förmögenhetsskatt

Härigenom föreskrivs följande.

Inledande bestämmelser

1 § Skattskyldig som vid taxeringen tillgodoräknats skattereduktion enligt bestämmelserna i lagen (2001:906) om skattereduktion för fastighetsskatt skall under de förutsättningar och i den omfattning som anges i denna lag vid samma års taxering tillgodoräknas skattereduktion för förmögenhetsskatt. Detsamma gäller en skattskyldig som enligt 21 § lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt sambeskattas med en skattskyldig som tillgodoräknats skattereduktion enligt bestämmelserna i lagen (2001:906) om skattereduktion för fastighetsskatt.

2 § Skattereduktion kan enbart tillgodoräknas skattskyldiga som betalar förmögenhetsskatt som kan hänföras till en fastighet som enligt 5 § lagen (2001:906) om skattereduktion för fastighetsskatt utgör en reduktionsfastighet.

Skattereduktionens storlek

3 § Skattereduktion skall tillgodoräknas den skattskyldige med ett belopp som beräknas enligt följande formel:

$$A = \frac{B}{C} \times D \times \frac{E}{F}$$

där A = skattereduktionen för förmögenhetsskatten

B = reduktionsfastighetens taxeringsvärde

C = den skattskyldiges tillgångar som tagits upp vid beräkningen av den skattepliktiga förmögenheten enligt bestämmelserna i lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt

D = den förmögenhetsskatt som påförts den skattskyldige enligt bestämmelserna i lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt

E = den skattereduktion som tillgodoräknats den skattskyldige enligt bestämmelserna i lagen (2001:906) om skattereduktion för fastighetsskatt

F = den fastighetsskatt som påförts den skattskyldige för reduktionsfastigheten enligt bestämmelserna i lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt.

4 § Om förmögenhetsskatten har satts ned enligt bestämmelserna i lagen (1997:324) om begränsning av skatt, skall vid tillämpning av 3 § skattereduktionen beräknas på förmögenhetsskatten efter nedsättningen.

5 § För personer som sambeskattas enligt 21 § lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt beräknas skattereduktionen gemensamt och fördelas i förhållande till deras skattepliktiga förmögenheter. Bilaga 1

Förfarandet

6 § Bestämmelser om att hänsyn skall tas till skattereduktion för förmögenhetsskatt vid beslut om slutlig skatt finns i 11 kap. 9 § skattebetalningslagen (1997:483).

7 § Skattereduktion för förmögenhetsskatt räknas av mot kommunal och statlig inkomstskatt enligt inkomstskattelagen (1999:1229) samt mot statlig fastighetsskatt och statlig förmögenhetsskatt.

Skattereduktion enligt denna lag tillgodoräknas efter annan reduktion.

Denna lag träder i kraft den 1 april 2004 och tillämpas första gången vid 2004 års taxering.

Förslag till lag om ändring i skattebetalningslagen (1997:483)

Härigenom föreskrivs att 11 kap. 9 § skattebetalningslagen (1997:483) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

11 kap.

9 §¹

Skatteverket fattar varje år beslut om skattens storlek enligt den årliga taxeringen (*grundläggande beslut om slutlig skatt*). Slutlig skatt kan bestämmas också genom omprövningsbeslut och till följd av beslut av domstol.

Med slutlig skatt avses summan av skatter och avgifter enligt 10 § minskad med skattereduktion enligt följande ordning

1. lagen (2000:1006) om skattereduktion på förvärvsinkomster vid 2002 och 2003 års taxeringar,

2. lagen (2003:00) om särskild skattereduktion vid 2005 års taxering,

3. lagen (2001:906) om skattereduktion för fastighetsskatt,

4. lagen (2000:1380) om skattereduktion för utgifter för vissa anslutningar för tele- och datakommunikation,

5. lagen (2003:00) om skattereduktion för vissa miljöförbättrande installationer i småhus, *och*

6. 65 kap. 9–12 §§ inkomstskattelagen (1999:1229).

5. lagen (2003:00) om skattereduktion för vissa miljöförbättrande installationer i småhus,

6. 65 kap. 9–12 §§ inkomstskattelagen (1999:1229), *och*

7. *lagen (2004:00) om skattereduktion för förmögenhetsskatt.*

Denna lag träder i kraft den 1 april 2004.

¹ Lydelse enligt prop. 2003/04:19.

Förslag till lag om ändring i lagen (1997:324) om begränsning av skatt

Härigenom föreskrivs att 4 § lagen (1997:324) om begränsning av skatt skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §¹

Spärrbeloppet jämförs med det sammanlagda beloppet av statlig inkomstskatt, kommunal inkomstskatt och förmögenhetsskatt som beräknats för den skattskyldige på grund av taxeringen (skattebeloppet). För personer som skall sambeskattas enligt 21 § lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt beräknas skattebeloppet som summan av deras sammanlagda skatter om beskattningsbar förmögenhet uppkommer vid sambeskattningen.

Är den skattskyldige berättigad till nedsättning av statlig inkomstskatt, kommunal inkomstskatt eller förmögenhetsskatt genom skattereduktion som avses i 65 kap. 9–11 b §§ inkomstskattelagen (1999:1229) eller genom avräkning av utländsk skatt enligt särskilda föreskrifter, beräknas skattebeloppet som om skattereduktion eller avräkning av skatt inte hade skett.

Är den skattskyldige berättigad till nedsättning av statlig inkomstskatt, kommunal inkomstskatt eller förmögenhetsskatt genom skattereduktion som avses i 65 kap. 9–11 b §§ inkomstskattelagen (1999:1229) *eller i lagen (2004:00) om skattereduktion för förmögenhetsskatt* eller genom avräkning av utländsk skatt enligt särskilda föreskrifter, beräknas skattebeloppet som om skattereduktion eller avräkning av skatt inte hade skett.

Denna lag träder i kraft den 1 april 2004.

¹ Senaste lydelse 2001:1167.

Förteckning över remissinstanser som yttrat sig över promemorian om en begränsningsregel för förmögenhetsskatten

Efter remiss har yttranden kommit in från Hovrätten för Övre Norrland, Kammarrätten i Göteborg, Länsrätten i Hallands län, Riksskatteverket, Statskontoret, Länsstyrelsen i Västra Götalands län, Juridiska fakultetsnämnden vid Stockholms universitet, Boverket, Vaxholms kommun, Pensionärernas Riksorganisation, Svenska kommunförbundet, Lantbrukarnas Riksförbund, Sveriges Akademikers Centralorganisation, Landsorganisationen i Sverige, Fastighetsägarna Sverige, HSB:s Riksförbund, SBC Bostadsrättscentrum, Skärgårdarnas Intresseföreningars kontaktorganisation och Villaägarnas Riksförbund.

Följande remissinstanser har inte svarat eller angett att de avstår från att lämna synpunkter. Statistiska Centralbyrån, Sveriges Pensionärsförbund, Tjänstemännens Centralorganisation, Institutet för bostads- och urbanforskning, Mäklarsamfundet och Riksbyggen.

Skatteverket har inhämtat yttrande från skattemyndigheterna i Luleå, Göteborg, Stockholm och Malmö.

Yttrande har också inkommit från Skärgårdarnas Riksförbund.